

V A R I A

CONTACTE CU LUMEA OCCIDENTALĂ

În luna aprilie a anului 2003 am obținut, prin intermediul Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, o bursă de studii Socrates în Germania, Bochum. Astfel am avut ocazia să luăm contact cu mentalitatea occidentală, atât de diferită de tot ce cunoscusem până atunci.

Ruhr-Universität din Bochum, deja prezentată de colegii care au beneficiat de burse similare în anii anteriori, reține atenția în primul rând prin multitudinea de naționalități, și dacă la început nu faci diferența între chinezi și japonezi, între negrii africani și cei indieni, între germani și ruși, după doar 2 sau 3 săptămâni nu mai poți să le confunzi.

Ruhr-Universität este o instituție în fața căreia nu poți rămâne rece: dotările, capacitățile și posibilitățile pe care le oferă sunt în multe cazuri mai mult decât îți poți dori. Un exemplu elocvent în acest sens a fost pentru noi biblioteca, din care am triat de mai multe ori bibliografia avută la dispoziție atât pentru a putea rămâne obiective (asupra temei de cercetare) cât și pentru a ne putea încadra în timpul pe care îl aveam la dispoziție.

Activitatea noastră s-a desfășurat, cu precădere, în bibliotecă unde prin traducere sau copiere am încercat să cuprindem o cât mai mare cantitate de informație necesară atingerii scopului propus, respectiv a studierii *Cultului relicvelor*, cu perspective de cercetare în Occident și Transilvania (Olimpia Cristea) și *Biserici hală în Transilvania* (Oana Soos).

Deși studente la specializarea muzeologie, am putut lua parte la unul dintre cursurile de arheologie deoarece se ocupa de așezările în preistorie, curs al prof. Pingel, capitol studiat și de noi în cursurile de Istorie veche din primul an de studiu. Pe parcursul celor aproape 3 luni au fost prezentate primele trei mari perioade ale preistoriei: paleoliticul, mezoliticul și neoliticul. Imaginile și planșele prezentate ca suport de curs ne-au ajutat acolo unde cunoștințele de limbă nu erau suficiente. Pe lângă acest curs am mai fost prezente și la 3 dintre colocviile organizate odată la 3 săptămâni, și care nu sunt altceva decât cercuri de arheologie în care studenții și profesorii își prezintă studiile ce rezultă din cercetările arheologice și din documentarea la care au luat parte în perioada anterioară.

În paralel, pentru îmbunătățirea cunoștințelor de limbă, am frecventat și două cursuri de limba germană unul axat pe probleme de fonetică, iar celălalt bazat pe gramatică.

Activitățile noastre extra-universitare au fost limitate de fondurile bănești pe care le-am avut la dispoziție, însă am reușit să vizităm câteva obiective culturale, în special muzee. La Bergbau-Museum sau Muzeul mineritului am petrecut mai multe ore, din care cea mai spectaculoasă ni s-a părut mina conservată chiar în interiorul muzeului și unde ghidul prezenta toate utilajele și modul lor de funcționare. Am mai vizitat Casa Emschertal (o casă muzeu), Muzeul de Istoria Medicinii și bineînțeles și muzeul Universității. Pentru că am beneficiat de gratuitate la transport atât în interiorul orașului cât și în orașele vecine, am profitat de ocazie pentru a vizita orașele Essen, Dortmund, Düsseldorf și Köln. În fiecare dintre acestea am văzut o mulțime de biserici și castele medievale, dar dintre toate Biserica Sf. Lambertus din Essen (în care se păstrează o statuie gotică de sec. X, Madona Aurită) și Domul din Köln ne-au impresionat cel mai mult. Hattingen este un cartier al Bochum-ului în care se conservă case și alte construcții tipice evului mediu german, case pe care le-am mai întâlnit și în parcul-muzeu al Universității, alături și de o splendidă grădină chinezească.

Contactul cu studenții germani a fost realizat destul de târziu, până am conștientizat faptul că spre deosebire de români, ei nu se oferă să-ți dezvăluie secretele orașului, până când, tu singur nu-ți exprimi dorința de a vedea sau face ceva. Din acest punct de vedere i-am catalogat drept „rezervați”, deși acest cuvânt nu le-a fost, acum, atribuit pentru prima dată. Dar am avut surpriza să vedem diferența, când, după ce stai de câteva ori de vorbă cu ei rezervele aproape că dispar. La cursurile de limbă am cunoscut studenți de toate naționalitățile și relațiile au decurs mai ușor încă de la început. Aceste întâlniri nu s-au limitat doar la orele de curs, căci am avut și ocazii, să le spunem mai vesele; bunăoară am luat parte la aniversarea a 25 de ani de la construirea Audi Max-ului (un amfiteatru de 5.000 de locuri), un spectacol în aer liber, unde o zi întreagă s-au succedat concerte, scenete de teatru,

pantomimă și multe altele, toate organizate de studenți pentru studenți. Și unii și ceilalți au știut să-și aprecieze pe rând, primii spectatorii, și ceilalți actorii.

Credem că din tabloul realizat mai sus se pot desprinde principalele momente ale contactului cu lumea occidentală, importanța și influența benefică pe care acesta le-a avut și le are asupra modului în care vom privi (mai obiectiv, sperăm noi) ofertele de informație și modul de abordare a acestora.

OLIMPIA CRISTEA - OANA SOOS
Universitatea „1 Decembrie 1918”
Alba Iulia